

Diumenge tercer d'Advent / A

Lectura primera

Is 35,1-6a.10

Lectura del llibre d'Isaïes

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.

Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

Salm responsorial

145,7,8-9a,9bc-10 (R.: cf. Is 35,4)

El Senyor fa justícia als oprimits,
dóna pa als qui tenen fam.
El Senyor deslliura els presos.

El Senyor estima els justos;
el Senyor guarda els forasters. R.

R. Senyor, veniu a salvar-nos.

El Senyor manté les viudes i els orfes,
i capgira els camins dels injustos.

El Senyor dona la vista als cecs,
el Senyor redreça els vençuts.

El Senyor regna per sempre,
és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura segona

Jm 5,7-10

Lectura de la carta de sant Jaume

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assaonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser judicats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

Evangelí

Mt 11,2-11

Lectura de l'evangelí segons sant Mateu

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «¿Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'espera un altre?» Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no

quedarà decebut de mi». Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «¿Què heu sortit a veure al desert? ¿Una canya sacsejada pel vent? Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: “Jo envio davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí”. Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell».